

In preajma unui mare eveniment

In aceste zile, din Banat și Maramureș, din Suceava și din Capitală, din Dobrogea sau Oltenia, de pretutindeni ne vine aceeași veste: mii și mii de cetățeni s-au întrunit pentru a propune candidați ai Frontului Democraticei Populare în alegerile de deputați în Marea Adunare Națională și sfaturile populare, alegeri ce vor avea loc la 5 martie. Succintele relatări din ziare ne vorbesc despre atmosfera plină de entuziasm cu care au fost sprijinite candidaturile propuse, despre încrederea arătată de masele de cetățeni în regimul nostru democrat-popular, care le-a deschis orizonturi largi spre fericire și bunăstare. Harnicii muncitori din eroica Grivița I-au propus pe tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. „Adunarea — se spune în scrisoarea ce a fost trimisă — a propus în unanimitate pentru alegerile în Marea Adunare Națională, candidatura dumneavoastră, iubite tovarășe Gheorghe Gheorghiu-Dej, conducător încercat al Partidului Muncitoresc Român și al întregului nostru popor, ridicat din rîndurile muncitorimii celeriste. Lupta dumneavoastră neînfricată pentru victoria cauzei clasei muncitoare, activitatea neobosită pe care o desfășurați în fruntea Comitetului Central al P.M.R. pentru succesul operei de construire a socialismului, pentru viitorul luminos și fericit al patriei noastre, constituie pentru noi o înaltă pildă de urmat”

Cu aceeași însuflețire au fost propuse candidaturile celorlalți conducători ai partidului și statului nostru, candidaturi ale multor cetățeni ce au dovedit că-și dedică activitatea lor neobosită cauzei scumpe a socialismului. Intre aceștia sînt țărani sau muncitori în unitățile agricole de stat ca Maria Zidaru, Vasile Voichiță, Iosif Barabaș, președinte al gospodăriei agricole colective Pănel, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, colectivista Ioana Moroșanu de la gospodăria agricolă colectivă Trifești, regiunea Bacău și mulți alții.

Și de data aceasta a ieșit puternic în evidență faptul că alegerile constituie o școală înaltă de educație cetățenească, un prilej de trecere în revistă a marilor noastre succese înfăptuite sub conducerea înțeleaptă a partidului, un nou prilej de traducere în viață a mărețelor sarcini ridicate de cel de-al III-lea Congres al partidului.

Pretutindeni, oriunde s-au propus candidaturi, cetățenii au discutat faptele. Fiecare candidat a fost prezentat în lumina acestor fapte. Munca și abnegația lor a constituit deci garanția acordării încrederii de a reprezenta masele de alegători în marea stat al țării, în sfaturile populare — organe locale ale puterii de stat.

La 5 martie, poporul nostru este chemat în fața urnelor de vot. Cu acest prilej el își va exprima liber voința, alegînd din rîndurile sale pe cel mai destoinic muncitor, țărani, intelectuali, candidați ai Frontului Democraticei Populare care cuprinde toate forțele patriotice. Caracterul alegerilor noastre reflectă adîncul democratism al sistemului electoral. El asigură, în mod real, exercitarea puterii de stat tuturor categoriilor de oameni ai muncii care se bucură de votul universal, direct, egal și secret.

Au apus de mult acele vremuri cînd alegerile erau un prilej de înșelare a maselor, de falsificare a voinței lor. Poporul nostru își amintește cu ură și dispreț de timpurile cînd burghezo-moșierimea căuta prin promisiuni demagogice, prin teroare și furtișag să-și mențină dominația de clasă. În umbra așa-ziselor „libertăți”, a „drepturilor” care n-au fost asigurate niciodată se petreceau cele mai mari fărâdelegi.

Acum, cînd la cirna țării este cu adevărat poporul, alegerile constituie un eveniment de mare însemnătate politică. Statul nostru democrat-popular este cea mai democratică formă de guvernămînt cunoscută în istoria poporului român.

Astăzi, voința milioaneilor de cetățeni nu mai este împiedicată să se exercite. Soarta țării se află în mîna poporului, care pășește pe calea socialismului și comunismului, avînd în frunte încercatul nostru partid. În această constă explicația bucuriei și entuziasmului în care au loc adunările pentru propunerile de candidați, în această constă activă participare a milioaneilor de cetățeni în campania electorală.

Pregătirile pentru alegeri dovedesc totodată hotărîrea fermă a poporului nostru ca, sub conducerea partidului, să lupte cu avînt sporit pentru înfăptuirea planului pe anul 1961, pentru continua înflorire a patriei noastre socialiste, pentru apărarea și consolidarea păcii în lume.

ALBINA

REVISTA SAPTĂMINALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Anul 65 • Seria II • Nr. 682 • Miercuri 18 Ianuarie 1961 • 8 pagini — 15 bani

Aspect din noua oțelărie a Combinatului siderurgic Hunedoara

Uzinele „Electroputere” Craiova. Se montează întreprinderii I.U.P. 110 kw.

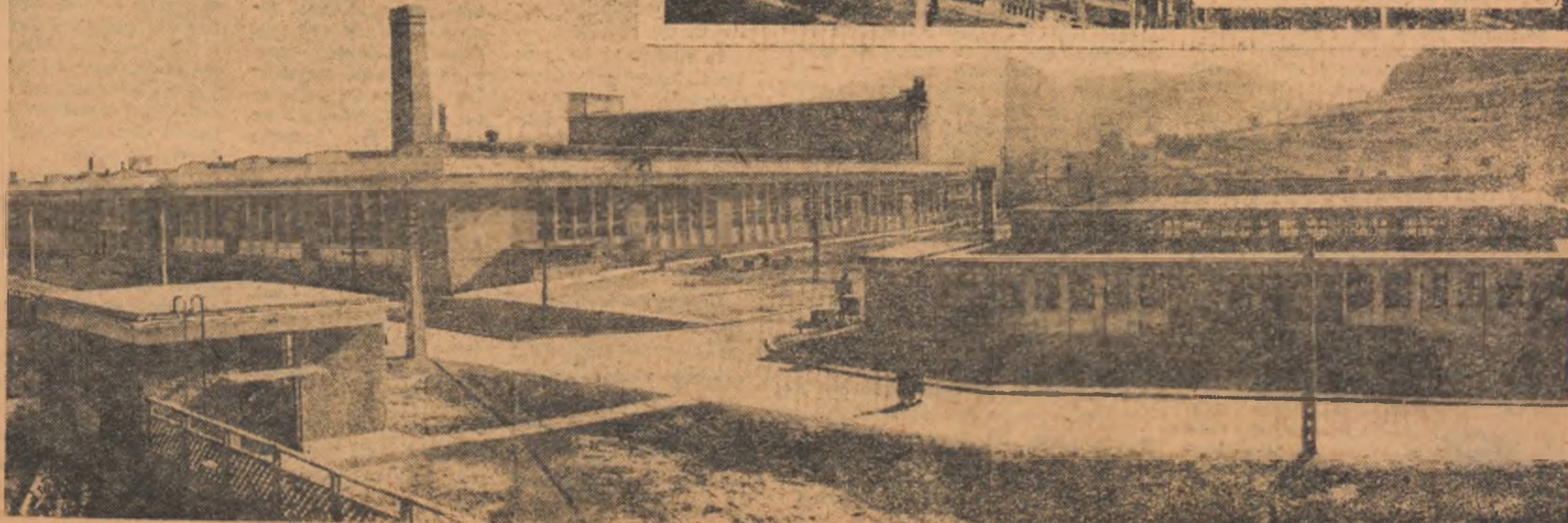

Măsuri de protecția muncii în studiul oamenilor de știință

Un nou bloc de locuințe muncitorești a fost dat în folosință în primele zile ale lui 1961.

Fabrica de falanșă din Sighișoara — cea mai modernă fabrică de acest fel din țară

Biblioteca Marta Balagiu îi recomandă colectivistei Anica Ciocoveanu, una din cele mai vrednice cititoare din Comana, regiunea București, o carte din noul lot sosit la biblioteca sătească

Activul cultural în sprijinul transformării socialiste a agriculturii

PREGĂTIRE TEMEINICĂ

Am citit cu atenție articolul tovarășului Constantin Vlăsceanu publicat săptămîna trecută în revista „Albina”. El aduce în discuție probleme care ne interesează pe noi toți. Și în regiunea noastră, activul cultural se preocupă de găsirea celor mai bune metode de muncă pentru a sprijini transformarea socialistă a agriculturii. Secția învățămînt și cultură a statului popular regional Brașov a considerat că reușita acestor munci depinde în mare măsură de felul în care este pregătit activul cultural. Aș vrea să povestesc despre una din acțiunile noastre de instruire a activiștilor culturali. Este vorba de seminarul raional — formă curentă de instruire a acestora — căreia însă noi intenționăm să-i dăm o mai mare eficiență. Ne-am propus, dintru început, să organizăm un seminar raional model. Am ales raionul Rupea, unde în momentul de față se duce o muncă intensă pentru completarea colectivizării a agriculturii.

Seminarul s-a desfășurat la Homorod, comună în care există o gospodărie agricolă colectivă milionară și o întovărășire, și unde activiștii și-au fixat drept obiectiv ceea ce ne-am propus să dezbătem și în cadrul seminarului nostru: „Munca culturală în sprijinul transformării socialiste a agriculturii”.

Cu cîva timp înainte de desfășurarea seminarului, în comuna Homorod, s-au deplasat activiști de la statul popular regional ca să ajute la pregătirea temeinică a unor activități puțin folosite în regiune. Așa au fost seriile de calcul, gazeta luminată și jurnalul vorbit și altele. Gazdele, activiștii culturali din Homorod, s-au străduit să facă în așa fel încît să aibă ce arăta oaspetilor. Ei și-au revizuit în primul rînd planul de muncă aducîndu-i îmbunătățiri și completări. Măsurile incluse în plan s-au concretizat în programul săptămînal care stabilea pentru fiecare zi o formă de activitate la căminul cultural. Agitația vizuală a fost și ea îmbogățită. S-a făcut un panou comparativ, unde s-au arătat realizările obținute de colectivități și cele ale întovărășirilor. O expoziție agricolă cuprîndea panouri care înfățișau sugestiv rezultatele record obținute pe lotul experimental al Școlii agricole Homorod, experimente din cultura mare, din sectorul pomicol și legumicol și altele.

Seminarul de la Homorod, ca orice seminar a avut o parte teoretică, cuprînzînd lecții, referate și discuții. Aș vrea să mă opresc însă mai ales asupra unor acțiuni practice model.

Urmărind extinderea seriilor de calcul s-a organizat o asemenea seară cu tema „Dezvoltarea G.A.C. „Steagul Roșu” Homorod în cei 10 ani de existență”. La început totul a decurs ca la o seară de calcul obișnuită. Tovarășul M. Catrina prezenta citrele care ilustrau dezvoltarea gospodăriei agricole colective, făcea comparații între veniturile obținute de colectivități și cei ce nu au intrat încă în gospodărie. Citrele ilustrau cu mare putere de convingere drumul suitor pe care l-a străbătut gospodăria colectivă din Homorod, creșterea continuă a veniturilor colectivităților — mult mai mari decît cele ale țărănilor individuali și chiar cele ale întovărășirilor — superioritatea gospodăriei agricole colective. Citrele prezentate i-au impresionat pe cei prezenți și atunci întrebările au curs gîrlă: „Cum au reușit colectivitățile din Homorod să obțină asemenea rezultate?”

— aceasta a fost esența tuturor întrebărilor. Discuțind pe marginea seriei de calcul, participanții la seminar au ajuns la concluzia că n-ar fi rău să i se aducă unele îmbunătățiri. Așa s-a născut cea de-a doua variantă a seriei de calcul, prezentată în fața activului cultural. Au fost invitați președintele gospodăriei agricole colective, brigadierii și colectivii fruntași. Tovarășul M. Catrina a prezentat citrele, iar tovarășii din gospodăria agricolă colectivă au dat lămurile cerute. Ei au arătat cum an de an, colectivitățile au lucrat mai cu suflet, mai conștienți. Tovarășul Gheorghe Wagner, președintele G.A.C. a vorbit și despre creșterea sectorului zootehnic, care este elementul hotărîtor în drumul parcurs de gospodărie pînă cînd a devenit milionară. El a însoțit fiecare citră cu ilustrații și aspecte din munca colectivităților și a redat felul cum au aplicat ei metodele agrotehnice avansate. Fără îndoială, în măsura în care își făcea expunerea, în măsura în care se răspundea la întrebările puse, pe tabla dinainte pregătită se însirau cifrele, care concretizau, într-un grafic comparativ și foarte grăitor, ideea centrală a seriei de calcul „Dezvoltarea G.A.C. Homorod”. Iată, așa s-a născut cea de-a doua variantă a seriei de calcul, care nu este altceva decît o combinație cu o seară de întrebări și răspunsuri. Participanții au putut constata însă că sub această formă seara de calcul stîmbește mai mult interes, este mai eficientă.

De mult interes s-a bucurat și jurnalul vorbit. Jurnalul acesta a avut trei „file”: „Cum ne-a ajutat agrotehnica în obținerea unor rezultate bune”, „Aplicînd experiența sovietică am obținut realizări deosebite în creșterea vitelor”, „Superioritatea sectorului socialist oglîndită în realizările gospodăriei noastre”. Concluzia pe care au tras-o participanții la seminar a fost aceea a necesității „încadrării” jurnalului cu prezentatori corespunzători. Dacă jurnalul s-a bucurat de mult succes, e și pentru faptul că au vorbit oameni ca președintele colectivei sau mulgătorul fruntaș Piter Alexandru, care au înfățișat auditoriului fapte din viața lor experimentată.

Rezultatele seminarului model se văd de pe acum. La seminar s-a insistat foarte mult asupra înțelegerii formelor muncii culturale, asupra felului în care se aplică ele, fiind seama de specificul fiecărei comune. Acum, noi urmăm cum se desfășoară munca în urma îndrumărilor date. În raionul Mediaș, de pildă, s-a prezentat o seară literară model, avînd ca temă „Transformarea socialistă a agriculturii, oglîndită în literatură”. În zece comune din raionul Rupea s-au și prezentat seri de calcul combinate cu întrebări și răspunsuri. De curînd am asistat la o asemenea seară în comuna Cîta.

Citînd articolul tovarășului Vlăsceanu m-am gîndit oă pe cititorii revistei „Albina” îi va interesa experiența noastră în domeniul instruirii activului cultural. Pe mine m-ar bucura foarte mult dacă aș aîta cum muncesc alții tovarășii în acest domeniu și îi rog, pe această cale, să scrie și ei revistei

IULIU FLORESCU
Inspector metodel principal
la Secția învățămînt și cultură
regiunea Brașov.

Activitate DAR SI... CALITATE

În ultimii ani, brigada științifică, inițiativă pornită tocmai din raionul Sighet, s-a extins în întreaga țară și a ajuns, bineînțeles, și în raionul Costești, regiunea Argeș.

Brigăzile științifice de aici, organizate sub îndrumarea organelor de partid, de către statul popular raional și subfiliala S.R.S.C., au devenit mult mai active în ultimul trimestru al anului trecut. Însă în perioada lunilor de vară, brigăzile științifice ale casei raionale de cultură Costești au rămas într-o prelungită... „amorțeață”. De ce? Faptul că „mulți din membrii lor au fost în concediu” nu poate fi nicidecum o scuză valabilă.

După recenta reorganizare a celor două brigăzi, se observă totuși două stiluri de muncă. Și pentru a ilustra aceasta, am ales cîte una din ieșirile făcute de brigăzi în comunele raionului.

Înainte de deplasarea brigăzii condusă de tov. N. Tănase în comuna Cliganu, instructorul casei raionale de cultură a plecat la fața locului și, fără să se limiteze la strînsul întrebărilor țărănilor muncitori, a studiat specificul comunei și a aflat cam ce lucruri ar trebui explicate. Utilizînd materialul științific astfel, membrii brigăzii s-au pregătit din timp, și în fața celor peste 350 de persoane adunate la căminul cultural au putut să dea răspunsuri nu numai interesante, dar și argumentate de multe ori cu exemple din comună. Ba chiar mai mult, înainte de a se sui pe scena căminului, membrii brigăzii au căutat să dea ajutor, fiecare în domeniul său. Astfel, inginerul agronom a discutat cu colectivității probleme privind creșterea producției, metodistul casei raionale de cultură s-a sfătuit cu consiliul de conducere al căminului cultural, judecătorul s-a ocupat de activitatea comisiilor de împaciuire, medicul uman a consultat la domiciliu pe mai mulți țărani muncitori, iar cel veterinar a dat îndrumări privind îngrijirea animalelor din colectivă.

De curînd, brigada condusă de tovarășul Dumitru Petre a hotărît să se deplaseze în comuna Slobozia-Trăznitu. O hotărîre foarte frumoasă, de altfel, deoarece pînă atunci brigăzile științifice nu prea plecaseră în comune mai departe de centru. Nu tot atît de frumos a fost însă și felul în care au îndeplinit ceea ce și-au propus. De data aceasta nici măcar unul din membrii brigăzii nu s-a deplasat în prealabil în comuna respectivă (oare din cauza distanței?). După ce că au sosit destul de tirziu, întrebările venite de la oameni au mai fost ținute și pe la secția de învățămînt și cultură a statului popular raional. Din această cauză o parte din membrii brigăzii au făcut cunoștință cu ele abia în dimineața plecării. Din fericie pentru ei (dar nu și pentru sătenii care așteptau la cămin) a durat mai bine de un ceas pînă s-a găsit o mașină, așa că au avut timp să citească... lista cu întrebări.

Lipsa oricărei informări despre

lucrurile din comună a influențat negativ și asupra răspunsurilor pe care le-a dat brigada. Iată, de pildă, pe I. Băcanu, și nu numai pe el, l-a interesat „cum se va organiza munca în G.A.C. în condițiile colectivizării întregii comune”. Întrebarea era firească deoarece la Slobozia-Trăznitu se depuneau zilnic zeci de noi cereri de intrare în colectivă. Ne-am fi așteptat ca răspunsurile date de tovarășul inginer agronom Lucian Ghizdavu, să fie axate pe aceste evenimente. Însă tovarășul inginer, necunoscînd situația de la fața locului și nediscuțînd mai înainte cu conducerea gospodăriei colective, s-a mulțumit să vorbească în linii generale despre Statutul G.A.C. De asemenea, dacă ar fi urmărit rezultatele obținute de întovărășirea „Izbînda” din comună, dacă ar fi arătat succesele colectivităților de prin partea locului, de la Rica, de exemplu, desigur că răspunsurile sale ar fi avut printre altele un răsunet mult mai mare decît generalitățile pe care le-a expus.

Nu e bine de loc că medicul veterinar Adrian Dănilă a răspuns în termeni pur medicali la întrebarea pusă de I. Tudorică în legătură cu îngrijirea vacilor cu lapte. Asemenea răspuns, așa cum a fost expus de pe scena căminului cultural, putea fi scos din orice broșură de specialitate. Or, rostul brigăzilor științifice este tocmai să apropie știința de oameni, să folosească date concrete care să strînească interesul auditorilor.

Dar tovarășul dr. Pleșeanu (care de altfel a vorbit foarte competent despre diferite boli și despre necesitatea ca fiecare țărăni să se prezinte cît mai din timp la controlul medical), nu crede că răspunsurile sale ar fi avut numai de câștigat dacă s-ar fi referit la unele cazuri concrete din comună?

Preocupîndu-se mai departe de îmbunătățirea muncii din cadrul brigăzilor științifice, casa raională de cultură Costești trebuie să țină seama de aceste lipsuri. De asemenea, ar trebui ca fiecare brigadă să fie dotată cu expoziții volante, diferite planșe, mulaje și alte materiale, care să contribuie la înțelegerea cît mai temeinică a problemelor discutate.

E bine că brigăzile au fost reorganizate. Dar numai atît nu e suficient. Reorganizarea trebuie să fie urmată de o muncă de îndrumare și control eficientă din partea secției de învățămînt și cultură a statului popular raional. Se impune ca după o serie de deplasări ale brigăzilor științifice să se analizeze felul în care s-au desfășurat și, mai ales, felul în care s-au pregătit acestea, deoarece, fără o pregătire minuțioasă respectiva acțiune nu va avea nici rezultatele dorite. Și tocmai urmărirea acestor rezultate, a eficienței brigăzilor științifice, nu trebuie să scape din atenția casei de cultură raionale Costești.

V. PANĂ

Din nou în concurs

Vestea s-a răspîndit ca fulgerul prin sate, adunînd la căminele culturale mai mulți oameni ca de obicei. Începe al VI-lea concurs al echipelor artistice de amatori.

În noul concurs vor intra, împreună cu formațiunile sindicatelor, coruri, echipe de dansuri, orchestre, tarafuri, brigăzi artistice de agitație, solisti vocali, instrumentiști și dansatori din sistemul Așezămintelor Culturale.

Concursurile acestea au intrat adînc în tradiția satului nou Programele cultural-artistice, axate pe cele mai actuale probleme privind transformarea socialistă a agriculturii și întărirea sectorului socialist, își aduc va-

loroasa contribuție la luminarea maselor de țărani muncitori.

Cu prilejul concursurilor precedente au ieșit la iveală numeroase talente, ținute amar de ani sub obroc, talente care abia în anii regimului democrat-popular au posibilitatea să se dezvolte. Pe scenele de concurs au pîșit, alături de puținele formațiuni străvechi, numeroase echipe care s-au format și au crescut abia în ultimii ani.

Cine nu și aminteste de dansatorii din comuna Flămînză, care au pîșit pe scena finalei concursului trecut? Trei generații — copii, părinți și bunici — au jucat în echipă, dovedind și ast-

fel cît de veșnic tinere și pline de prospețime sînt zilele pe care le trăim. Au venit pe scenă coruri puternice de peste 100 de persoane și brigăzi artistice de agitație, cum a fost cea din Fetești, de pildă, care au releuat forța creatoare a poporului muncitor, talentul său multilateral și inepuizabil.

Printr-o temeinică pregătire, echipele a datoră să ridice acest concurs pe o treaptă mai înaltă atît în ce privește conținutul cît și măiestria artistică.

În aceste zile începe faza intercomunală, cea mai cuprinzătoare fază a concursului, de la care nu trebuie să lipsească nici un cămin cultural.

În toamnă, după ce și-au adunat recoltele din câmp, întovărășiții s-au pus pe socotit. La Miercurea și în cele două Apolduri, de Sus și de Jos, la Cilmic, Răhău și la Girbova, pe toată Valea Singătinului, precum și în alte sate ale raionului Sebeș, timpul cam neprielnic de peste vară a influențat puțin asupra vegetației, dar, nu atât de mult ca la individuali. Confruntările făcute cu aceștia le-a dat întovărășiților câștig de cauză la recolte și bineînțeles și la venituri. Dar oamenii sînt prin firea lor dornici să caute, să afle căile care duc înspre mai bine.

Școala în care au învățat cît prețuiește munca în comun a pămîntului, întovărășirea, le-a dezvoltat tuturor și alte surse de venituri. Cîteva animale, mașini și unelte cumpărate, mai o construcție două, i-a făcut pe oameni să pășească rînd pe rînd multe din vechile deprinderi și să pășească hotărît pe calea noului, care împinge viața înainte.

Conștiința de oameni care au suferit prima treaptă către bunăstare i-a îndemnat să privească înainte, să-și confrunte realizările nu cu ce este vechi, ci cu ceea ce este mai nou și înaintat.

S-a petrecut atunci, pe Valea Singătinului, ceea ce este firesc să se petreacă. Sute de întovărășiți au pornit în vizită la gospodăriile colective din comunele lor sau din satele vecine. Confruntările s-au făcut pe loc. Mai întâi recoltele, apoi organizarea muncii, după care au urmat veniturile. Gospodăriile colective și-au dovedit marea lor superioritate. La Apoldul de Sus diferențele de recolte au fost de cîte 500 kg. la grîu și peste 1.000 kg. la porumb, la fiecare hectar. Numai din sectorul zootehnic colectivizării au cîștigat aproape 1.400.000 lei. La Apoldul de Jos s-au împărțit la ziua-muncă numai cereale peste 12 kg., plus bani și alte produse. Multe din realizările gospodăriilor colective erau cunoscute, oamenii au ținut însă ca să se convingă cu ochii lor. Faptele nu puteau să rămînă fără urmări. În decurs de numai zece zile au avut loc cîteva adunări generale, în care s-au discutat sute de cereri. Inimile au hotărît ceea ce au văzut ochii. Un număr de șase comune au intrat în anul nou colectivizate în întregime.

★

Intovărășirea agricolă din Crăești, a fost socotită ca cea mai bună din cuprinsul raionului Reghin. Prețuirea căpătată are temeii deplin. N-au fost mai avuți decît alții, nici mai favorizați de climă și sol. Atunci? Into-

vărășiții au executat toate lucrările în comun, au plantat 500 de hectare de teren cu pomi fructiferi, au cumpărat animale, unelte agricole, iar produsele le-au împărțit pe baza producției medii la hectar.

Trecerea treptată la forma superioară de muncă și de organizare i-a făcut pe întovărășiții din Crăești să simtă nevoia de a păși înainte la treapta superioară, la gospodăria colectivă. Acest pas l-au făcut acum cîteva zile toți cei din Crăești. Astfel a luat ființă gospodăria colectivă „Veac nou”. De la început gospodăria are 56 vaci, 56 oi, peste 200 care și pluguri, 5 semănători și 2 vînturători, plus 26.800 lei.

Ascultînd cuvîntul partidului cu privire la calea cea mai bună spre belșug și bunăstare, întovărășiții și individualii din zeci și zeci de sate au ținut ca din primele zile ale anului să se înscrie în gospodării colective. În comuna Vlădila, raionul Caracal, toate cele 575 de familii de țărani muncitori și-au unit cele aproape 2.000 hectare de pămînt formînd o gospodărie puternică.

Munca politică și culturală de masă desfășurată, faptele grătore ale gospodăriilor colective existente au făcut ca oamenii să pășească în număr tot mai mare în gospodăriile colective.

CL. MUNTEANU

La gospodăria de stat Bragadiru reparațiile tractoarelor și mașinilor sînt în plină desfășurare. Mecanicii s-au angajat ca pînă la 15 februarie să repare întregul parc de tractoare și mai ales să dea reparații de calitate.

Lucrări pe timpul iernii pentru sporirea producției agricole

Pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al P.M.R. cu privire la sporirea producției agricole se cere executarea unor lucrări, încă de pe acum, atît pentru pregătirea terenului cît mai ales pentru îngrijirea culturilor de toamnă.

În iarna aceasta, pînă acum cîteva zile, temperatura s-a menținut în jurul la 5-6 grade, astfel încît grîul și orzul cresc nestînjinit. O dată ce plantele continuă să crească în timpul iernii, fenomen întîlnit în regiunile sudice ale țării noastre, se impun anumite măsuri de îngrijire care să le ajute să reziste la înghețurile care pot surveni. Printre aceste măsuri se numără și aplicarea de îngrășăminte minerale.

De ce trebuie date îngrășăminte minerale și organice acum semănăturilor de toamnă? Avînd în vedere că din cauza temperaturii și umidității ridicate, plantele au continuat să crească tot timpul, formînd frați și noi frunze, nu au putut acumula, în nodul de înfrățire, rezerve de hrană și, de aceea, acum duc lipsă care trebuie completată prin îngrășăminte fosfatice și azotate. Din experiențele făcute în U.R.S.S., regiunea Rostov, s-a văzut că îngrășămintele fosfatice și azotate contribuie la mărirea producției grîului de toamnă mai ales cînd sînt încorporate în timpul iernii.

Astfel, cînd s-au dat 150 kg. la hectar superfosfat la începutul lui februarie, s-a obținut un spor de 310 kg. la hectar, pe cînd la aceeași doză dată în primăvară s-a obținut un spor de numai 170 kg. la hectar.

În cazul cînd îngrășămintele minerale se dau în amestec și anume aceeași doză de 150 kg. superfosfat la hectar și 100 kg. la hectar azotat de amoniu, administrate în timpul iernii, sporul de producție realizat a fost de 450 kg. la hectar, iar cînd s-a dat în primăvară s-au obținut numai 290 kg. Asemenea rezultate s-au obținut și la noi. Cînd îngrășămintele minerale, superfosfatul și azotatul s-au dat mai devreme, efectul lor a fost mai mare decît atunci cînd s-au dat mai tîrziu.

Aplicarea îngrășămintelor minerale în condițiile din iarna aceasta la noi în țară, trebuie să se facă diferențiat, după aspectul și starea de creștere și dezvoltarea plantelor de grîu și orz de toamnă. Acolo

unde plantele de toamnă semănate la timp au avut condiții bune de răsărire, și au crescut și înfrățit prea mult, iar în unele părți a început să se lungească paul, se recomandă aplicarea de îngrășăminte fosfatice și potasice și mai puțin azotate și anume 150 kg. la hectar superfosfat și 50 kg. la hectar azotat de amoniu, 50 kg sare potasică. Aceste îngrășăminte fosfatice și potasice le apără de gerul ce eventual ar surveni și, în același timp, le imprimă o rezistență la cădere în primăvară. Pe cînd acolo unde plantele au răsărit slab și neuniform, aflîndu-se în faza 1-2 frunze fără să înceapă înfrățitul din cauza secetei din toamnă, se recomandă mai multe îngrășăminte azotate și mai puțin fosfatice. Cantitatea de îngrășăminte ce trebuie dată în acest caz este de 100 kg. superfosfat și 80-100 kg. azotat de amoniu la hectar. Îngrășămintele se vor da prin împrăștiere, dimineața cînd pămîntul este puțin înghețat. În lipsa îngrășămintelor minerale se va da mranită în cantitate de 2.000-3.000 kg.

la hectar, care are un efect foarte bun asupra creșterii și în același timp fortifică plantele contra înghețului. De asemenea, se poate da cenușă în cantitate de 200-300 kg. la hectar, care conține multe elemente nutritive și în același timp imprimă plantelor prea crescute, o rezistență mai mare la cădere.

O altă lucrare care trebuie făcută acum este înlăturarea excesului de apă de pe semănături, mai ales acolo unde bălțește. Plantele de grîu și orz, dacă stau mult sub un strat gros de apă, suferă din lipsă de oxigen, se asfixiază și sînt distruse. Evacuarea apei trebuie făcută în tot timpul iernii și primăverii. În iarna aceasta, în unele regiuni a plouat foarte mult și în locurile plane apa bălțește. În asemenea cazuri se fac șanțuri de evacuare pe locurile în pantă sau se fac gropi adînci prin care apa se scurge în profunzime acolo unde terenul permite. Pentru a nu se înfundă cu mîl se pun la fundul gropilor crengi sau pietre.

În anul acesta se poate întimpla ca zăpada să cadă într-un strat gros pe pămînt dezghețat, cald și umed. În asemenea cazuri, plantele de grîu sau orz, bine crescute, suferă de epuizare sau stîiere sub zăpadă. Pentru a înlătura această pagubă, se recomandă tăvălugirea zăpezii. Prin tăvălugire stratul de zăpadă se subțiază, zăpada devine mai bună conducătoare de temperatură și atunci temperatura de afară pătrunde sub stratul de zăpadă și, astfel, plantele stau într-un mediu mai răcoros și nu respiră atît de intens consumînd prea mult din rezervele lor de hrană.

de prof. GH. VALUȚA
Institutul de Cercetări
Agricole

● La 4.578.000 lei se ridică veniturile realizate anul trecut de gospodăria colectivă din comuna Tomnatic, regiunea Banat. În anul acesta s-a planificat să se obțină 5.645.000 lei. Aceasta înseamnă o creștere de 1.067.000 lei. În ultimii ani, 110 colectivizări și-au construit case noi și foarte mulți din ei și-au cumpărat aparate de radio, biciclete și chiar motocicletele din veniturile realizate.

● Anul trecut, în regiunea Maramureș au luat ființă 40 noi gospodării colective.

Tot în anul trecut, gospodăriile colective din regiune au cumpărat peste 4.000 vaci, și juninci, 2.269 vițele, 16.250 oi și 986 scroafe de prăsilă.

● Față de anul 1949, în prezent, în cele două stațiuni de mașini și tractoare din raionul Segarcea sînt cu circa 660 la sută mai multe tractoare, cu 4.200 la sută mai multe semănători cerealiere, iar numărul combinelor a ajuns în prezent la cifra de 107 (în anul 1949 în cele două S.M.T.-uri nu exista nici una).

DA
SĂ
CRESCEM

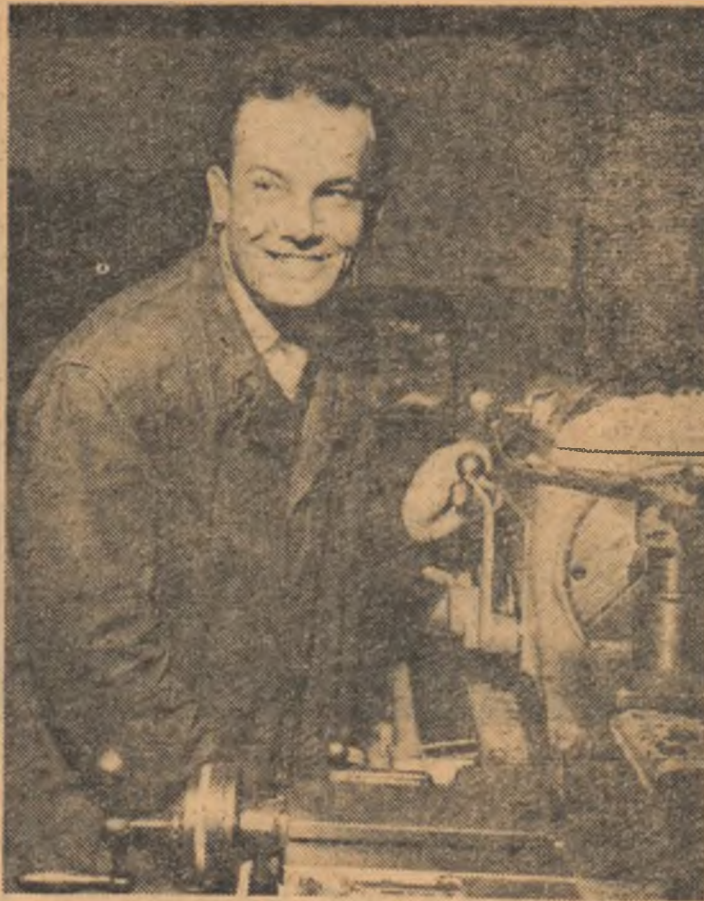
Din hîndurile MASCOR

Strungarul Ion Moldovan

În sala de festivități a întreprinderii „Monetăria Statului” s-au adunat sute de muncitori de la fabricile „Filimon Sirbu”, „Teșătoriile Reunite”, „Cicoarea”, „Monetăria Statului”, „Metalica” etc., pentru a propune candidatul F.D.P. în circumscripția electorală „Filimon Sirbu” în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională. După ce a trecut în revistă mărețele realizări ale oamenilor muncii din țara noastră în opera de construire a socialismului, vorbitorul C. Dinu, prim secretar al Comitetului raional de partid N. Bălcescu, a arătat că și acest raion a devenit, ca țara întreagă, un adevărat șantier. Vorbitorul a propus apoi drept candidat al F.D.P. în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională pe Ion Moldovan, strungar fruntaș la uzinele „Timpuri Noi”.

Cei prezenți în adunare îl știu bine pe Ion Moldovan. Bun muncitor, promotor al tehnicii noi, activist obștesc cu multe merite în munca de creștere și educare a tinerilor muncitori: iată câteva din calitățile lui, pentru care și acum patru ani a fost ales deputat în Marea Adunare Națională.

Muncitorii Ion Petrescu de la „Timpuri Noi”, Carol Herș de la „Teșătoriile Reunite” și mulți alții, au sprijinit călduros propunerea făcută.

Aspect de la adunarea populară din circumscripția electorală „Filimon Sirbu”.

ÎN DOBROGEA

La Comana, regiunea Dobrogea, se afla o puternică gospodărie colectivă. Președintele gospodăriei este binecunoscutul Erou al Muncii Socialiste, Gheorghe Hudîțeanu. Aici, la Comana, comună care în ultimii ani și-a schimbat aproape în totul înfățișarea, a avut loc zilele trecute o entuziastă adunare populară. Peste 600 de reprezentanți ai oamenilor muncii din circumscripție s-au întrunit pentru a desemna candidatul F.D.P. la alegerile de deputați în Marea Adunare Națională și în circumscripția electorală regională.

Cei prezenți au subliniat marile prefaceri petrecute în ultimii ani în regiune, minunatele realizări care au făcut din vechea Dobrogea o grădină înfloritoare. De aceea, cînd Nicolae Hudîțeanu a fost propus în numele Frontului Democrației Populare drept candidat în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională și pentru Sfatul Popular Regional, cei prezenți și-au manifestat adevărate entuziasme prin vui și puternice aplauze, dovadă a încrederii, a dragostei pentru fiul ieșit din popor, care slujește cu credință interesele poporului.

LA BAIĂ MARE

Minunate realizări au obținut și oamenii muncii din regiunea Maramureș. Nu de mult s-a dat în folosință o școală medie, s-a îmbunătățit transportul în comun, s-au modernizat străzile, Piața Victoriei, s-au dat în folosință sute de blocuri muncitorești. Aceste succese ca și altele reprezintă rodul activității tot mai avîntate a oamenilor muncii băimăreni de care, pe bună dreptate, sînt mindri. Iată pentru ce acum câteva zile la Grupul școlar minier de pe lângă exploatarea minieră „Petre Gheorghe Săsar” s-au întrunit în adunare populară peste 300 de cetățeni. Ei au aplaudat cu căldură atunci cînd tovarășul Ion Boboc a propus drept candidatul a F.D.P. în circumscripția electorală Nr. 4 Baia Mare pentru alegerile în sfatul popular regional, pe profesoara Letiția Tintea.

În cuvintele și aplauzele lor, oamenii muncii din circumscripția și-au manifestat profunda lor adevărată și dragoste pentru candidatul lor.

CAMINUL CULTURAL SE PREGATEȘTE...

Nu, nu voi scrie, tovarăși, despre felul în care își petrec concediul oamenii muncii în stațiunea noastră. Acum, pe malurile ghiolului, doar vîntul petrece. Dar la căminul cultural e cald și aici vin să-și umple cu folos timpul liber oamenii muncii, mai cu seamă colectiviștii din gospodăria agricolă colectivă „Partizanul Roșu”.

Evenimentul de seamă în viața țării, alegerile, ne-a mobilizat și pe noi pentru a desfășura o muncă culturală mai intensă, mai interesantă, mai instructivă. Chiar în căminul nostru va funcționa casa alegătorului Nr. 1. Aceasta este o cinste pentru noi.

În regiunea noastră, ca și în întreaga țară, s-au petrecut uriașe transformări în anii regimului democrat-popular, s-au obținut realizări de seamă. Noi ne-am propus, în primul rînd, să găsim cele mai bune metode de popularizare a acestor realizări. Fără îndoială, conferențiarul vor avea foarte mult de lucru în perioada aceasta. De aceea am trecut de urgență la reorganizarea acestui colectiv. Acum avem 29 tovarăși pe care ne putem bizui. Ei și-au făcut un plan de activitate, și-au împărțit munca. Nouă tovarăși din acest colectiv răspund de sarcina întoc-

mirii conferințelor, a chestionarelor pentru concursurile „Cine știe, câștigă”, a expunerilor. Ei s-au fixat deocamdată asupra următoarelor conferințe: „17 ani în Techirghiol”, „Oameni, cifre și fapte din Techirghiol”, „Cum s-a dezvoltat gospodăria agricolă colectivă”, „Partizanul Roșu”, „Candidații F.D.P. din Techirghiol” și altele.

În perioada aceasta vom organiza cîteva călătorii în țară. Unele din

Scrisoare din Techirghiol

ele, ce-i drept, vor fi imaginare, dar nu mai puțin folositoare. Vom călători... pe hartă. „Litoral - 1961”, „Prin Dobrogea noastră înfloritoare”, „Prin centrele industriale ale țării noastre” se intitulează călătoriile noastre proiectate. Dar vor fi și călătorii adevărate. Încă nu se știe cine va pleca trei zile, prin O.N.T., în cele mai pitorești locuri din țară. Sînt 5 locuri și 33 tovarăși le dispută. Biletele reprezintă premiul cu care vor fi distinși câștigătorii întrecerii dintre responsabilii bibliotecii lor de casă. Prima etapă a acestui concurs, al

cărui obiectiv este de a răspîndi cărțile care tratează viața și lupta comunistilor și de a face cititorii din toți oamenii din circumscripție, se va încheia la 5 martie. De altfel, în toate cele 33 cercuri de citit, munca a fost astfel planificată încît ea să fie axată pe realizările obținute în anii regimului democrat-popular. Aici se vor citi materiale privind sarcinile trasate de cel de al III-lea Congres al P.M.R., politica externă a R.P.R. și altele.

Căminul nostru cultural a luat cunoștință de planul Consiliului F.D.P. Techirghiol și ne vom strădui să contribuim la realizarea acestui plan. Vrem să aducem și noi un aport la mobilizarea oamenilor muncii pentru realizarea celor peste 30.000 ore muncă voluntară ce se vor presta la amenajarea unui parc nou în piața Techirghiolului, la prelungirea bulevardului 23 August.

În cuprinsul scrisorii am folosit verbele mai mult la timpul viitor, vom face, vom mobiliza etc. Aceasta, deoarece ne-am referit la o perioadă mai lungă, dar noi am început deja munca culturală adecvată în campania pentru alegeri.

**CONSTANTIN
MOCANU**
Director
al căminului cultural
Techirghiol

La nivelul TEHNICII

Mindria pentru „marca fabricii”. Întăit un simțămînt ce unește într-un singur șuvoi nenumăratele energii și talente aflătoare în orice uzină. Este simțămîntul ce crește tot mai viguros pe tărîmul luptei pentru buna calitate a produselor. El vine ca un corolar al acestei lupte pe care colectivele tuturor întreprinderilor din țara noastră o desfășoară astăzi impetuos.

Cînd este bun, cînd răspunde cerințelor, orice produs, orice marfă, prilejuiește o satisfacție dublă: pe de-o parte beneficiarilor, celor care folosesc produsul, iar pe de altă parte muncitorilor prin mîinile cărora, umînd o întregă gamă de operații, a trecut acel produs. „Marca fabricii” devine atunci un titlu de onoare.

Aceste două cuvinte — „marca fabricii” — au căpătat o largă circulație în colectivele tuturor întreprinderilor noastre mai ales după cel de-al III-lea Congres al P.M.R. În raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej s-a subliniat, după cum se știe, că **„O problemă centrală a întregii economii, căreia trebuie să-i acordăm cea mai mare atenție în etapa actuală, este îmbunătățirea permanentă a calității produselor”**.

În șesenal, lupta pentru calitate, pentru produse la nivelul celor mai noi realizări ale tehnicii, este o sarcină de bază. Muncitorii o îndeplinesc pretutindeni. Și cu cît ne apropiem de alegerile de la 5 martie, cu atît se întărește și lupta pentru buna calitate a produselor. Am văzut la marea uzină „1 Mai” din Ploiești cum această luptă a cuprins întregul colectiv al întreprinderii. Marca uzinei „1 Mai” constituie de mult un titlu de onoare al tuturor muncitorilor care produc utilaj petrolier, cît și pentru țara noastră în general. Exportăm instalații de foraj în multe țări ale lumii. Ele au ajuns în Albania și R. D. Germană, în R.P. Chineză, India, Birmania și Afganistan și-au înălțat acolo turlele metale și forează bine. Sondorii din aceste țări, „beneficiarii” cum se spune, au trimis și trimis adesea scrisori de mulțumire pe adresa uzinei „1 Mai”.

De notat că această adresă și această marcă au devenit cunoscute abia în anii puterii populare. Odiñoară, pe vremea burghezo-moșierimii, actuala uzină din Ploiești era un atelier oarecare. Se executau aici reparații curente. Cît privește instalațiile de foraj, pentru acestea plăteam bani grei capitaliștilor din apus. Acum, „marca fabricii”, marca romînească se impune peste hotare. Prin grija partidului, care acordă o

importanță deosebită mării constructivelor produsele cîștigat o taină

Personalul tehnico-științific este înalt de calificare și este deosebit de responsabil. Ei trebuie să aibă o înaltă calificare profesională și să aibă o înaltă calificare științifică. Ei trebuie să aibă o înaltă calificare profesională și să aibă o înaltă calificare științifică.

— „Sum mir muncii” — Ceea ce în alb este foarte bună instalare. Sint cuvintele lui Petro Nășip din troliștilor de ling neză Patos, unde și mecanici romîni nerul comunist I corda asistență lor uzinei „1 Ma

Tehnică nouă în conținut procesul de producție derne presupune înaltă. A fi la cuceriri ale tehnicii care colectivul a îndeplinesc cu m

Încă din primă

Ultimele verificări

Vă PREZENTĂM :

Mă aflam de cîteva ore în satul Roma din raionul Botofșani, unde venisem atras de bunul renume ce și-l făcuse gospodăria agricolă colectivă „Ilie Pintilie”.

Colindasem prin toată gospodăria. Imensitatea cîmpului colectivei nu poate fi cuprinsă cu privirea. Construcțiile — toate noi și care mai de care mai arătoase, — vorbeau despre vrednicia și priceperrea oamenilor. Convorbirile cu îngrijitorii de animale trădau vajnica dorință de a face să crească fără încetare avutul gospodăriei. Am stat de vorbă pe îndelete cu colectiviștii ca Ioan Șalaru, Gheorghe Stan, Constanța Ciocan, Dan Vasile, Emilia Pinzaru, Constantin Savu, care au povestit despre viața lor de ieri și de azi, dar însemnările pe care le făcusem parcă tot nu se întregeau. Prilejul acesta s-a ivit în chiar acea seară cînd urma să aibă loc adunarea generală a colectiviștilor.

Darea de seamă expusă în fața adunării a oferit imaginea celor aproape 12 ani ciți au trecut de la înființarea colectivei.

Atît scria în actul de naștere al gospodăriei agricole colective „Ilie Pintilie”. Și mai avea gospodăria atunci, un cal, 19 oi și o vacă... De la început însă proaspeții colectiviști s-au pus pe treabă. Ei au obținut din primul an recolte mult mai mari decît țărani cu gospodării individuale. Totodată s-au îngrijit de dezvoltarea și a celorlalte ramuri de producție. La sfîrșitul a doi ani de muncă, gos-

podăria număra de vaci și alta de porci.

Creșterea animalelor din sectoarele podăriei colective, fost cumpărate 86 de rasă Pinzgau, care 230 vaci și juazi ferma de vaci. vitelor au fost repcei mai destoinici Culidiuc, Ion Puiuși alții. Pînă acum, de lapte pe cap de litri. Nu este deci felul acesta planul

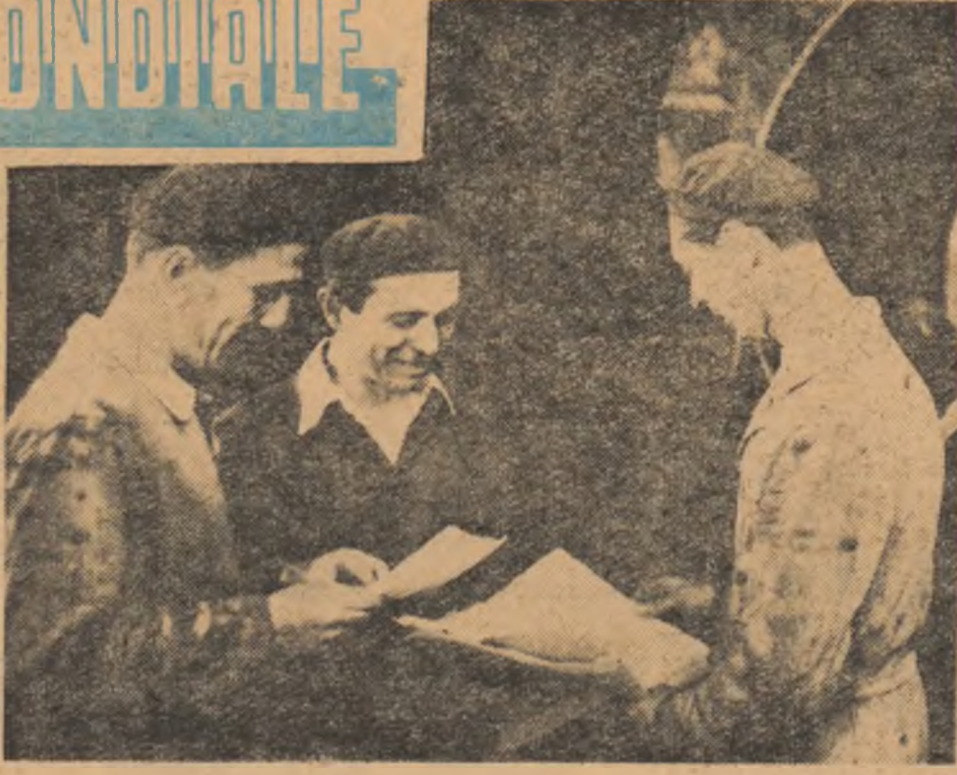
îndeplinit încă de Gospodăria își fost zent, pe bază de se proprie, un nucleu. Se prevede că la sfi pe pajistile colectiv vaci cu lapte.

Nu e deloc lipsit de interes că în au fost livrate organe ciale de stat (pe br 230 porci, 15 bovineret, întreaga producție zahăr, peste 60.000 lapte, 1.500 kg. lînă, albine și multe alte produse obținut un venimilioane lei, iar fo crescut de la 1.790.0

MONDIALE

il ra-
petro-
și-au

soleşte
foraj
Ploiești,
mindrie
petrolier
ă acest
șile pe
acolo
sever.
de exi-
până la
să a-
e în fi-
randa-
urează
a urmă
aude.
eri ca

Pentru destoinicia și înalta lor calificare profesională, comuniștii Radu Gheorghe, Nicolae Ingliș și Alexandru Filitis, cazangii fruntași, sînt prețuiți de întregul colectiv al uzinei „1 Mai”.

umine l'
eamnă :
ească l

ondorul
al pe-
a alba-
maștrii
de ingi-
ștrii, a-
eficiari-

nsă ne-
ție. A-
ce mo-
tot mai
tele cu-

a pe
o in-
ire.

l trecut.

în întîmpinarea celui de al III-lea Congres al P.M.R., oamenii muncii au făcut mii și mii de propuneri privind îmbunătățirea procesului de producție și introducerea tehnicii noi. În acel timp, la uzina „1 Mai” a fost inițiată, sub conducerea comitetului de partid, largă acțiune cunoscută sub numele de „marșul calificării”. Acest marș al ridicării calificării, conceput pentru o perioadă de 2—3 ani, cuprinde o diversitate de forme gradate de învățămînt profesional specific calificării și studiilor de cultură generală ale fiecărui muncitor cursant. Marșul calificării se desfășoară pe lungimea a 45 de lecții și cuprinde sute de

muncitori tineri. Ei își îmbogățesc cunoștințele cu noțiuni de matematică, de desen tehnic și de specialitate. Cursurile sînt predate de către ingineri și maștrii în timpul liber. Ca unii dintre cei mai destoinici profesori la locul de muncă, s-au dovedit maștrii comuniști Gheorghe Apostol, Anton Andrei și Gheorghe Groasă. Rezultatele obținute de elevii lor sînt grăitoare. Să luăm un singur exemplu, pe acela al brigăzii utemistului Mihai Bucurică, de la turnătoria de oțel.

Înainte de marșul calificării, brigada lui Bucurică înregistra rebuturi peste cifra admisă de plan și avea o productivitate scăzută. Acum, în plină desfășurare a marșului calificării, datorită însușirii mijloacelor tehnicii moderne, aceeași brigadă a reușit să reducă rebuturile cu mult sub cifra admisă și depășește lunar sarcinile de plan cu circa 40 la sută.

Fără să se rezume numai la ciclul de lecții stabilit, marșul calificării prevede abonarea fiecărui cursant la cărțile tehnice. La sfîrșitul marșului, fiecare muncitor va trebui să aibă biblioteca sa personală!

Iată cum luptă muncitorii de la uzina „1 Mai” pentru buna calitate a produselor făurite de mîinile lor. Iar în aceste săptămîni care premerg importantului eveniment din ziua de 5 martie, marșul calificării se desfășoară mai avîntat, cu exigență sporită, pentru ca la data alegerilor muncitorii să se poată înfrunța dinaintea urnelor cu noi succese înscrise în inimile lor și în caldela rînduri de mulțumire sosite de la beneficiari.

N. CULCEA

nouă instalație de foraj, instalația 4 L.D., va lua calea producției.

una de
la mai bine de 2.500.000 lei la sfîrșitul anului 1960.

Ramură principală fiind totuși producția de cereale, organizația de partid din gospodărie a recomandat deseori colectivizării discutarea metodelor ce trebuie folosite pentru sporirea producției de cereale. Ținînd seama de faptul că îndeosebi în timpul verii, clima este aci uscată, au fost folosite metode agrotehnice care să înlăture neajunsurile secetei.

Cu titlu experimental, în anul 1959, colectivizării au semănat 2 ha. cu porumb irigat de pe care s-au cules 12.700 kg. știuleți la hectar. Re-

va fi de 30 ha. De asemenea, cele 120 ha. cultivate cu sfeclă de zahăr, vor fi majorate anul acesta cu încă 150 ha. Recolta medie de pe 5 ha. cu sfeclă de zahăr irigată este de peste 50.000 kg. la ha.

Toată atenția a fost dată extinderii suprafețelor de cereale și plantării terenurilor cu pomi fructiferi și viță de vie. Livada de 86 ha. a devenit una din mindriile colectivizării. Nu mai puțin se mîndresc ei și cu cele 52 ha. cu viță de vie, dintre care 18 ha. au și intrat pe rod.

Cîtă deosebire între satul de ieri și de azi! Mai mult de 250 de colectivități și-au părăsit bujdele vechi și și-au construit case noi, comuna este electrificată, peste 50 de gospodari au aparate de radio și peste 70 mașini de cusut.

Acestea sînt faptele, și ele au avut darul să determine pe toți țărani muncitori din sat să intre în rîndul colectivizării. Ultimele 605 familii de țărani întovărășiți cu 1.548 ha. au intrat și ele anul trecut în gospodărie. 1.132 familii cu 2.850 ha. teren, — aceasta este marea familie a gospodăriei colective „Ilie Pintilie”, sau dacă vreți, a satului Roma.

Văzîndu-le felul de viață, mulți țărani muncitori întovărășiți sau cu gospodării individuale din comunele Răchiți, Minăstirea Doamnei, Stîncești și chiar din raioane mai îndepărtate, care i-au vizitat, au hotărît să înființeze gospodării agricole colective în satele lor. Așa a luat naștere colectiva „Unirea” din Bucecea, colectiva din Calafindești și multe altele.

L. MĂGUREANU

Douăzeci de ani de la asasinarea lui Constantin David

Într-o zi mohorîtă de iarnă a anului 1941, o imensă mulțime de oameni, nuncitori de la C.F.R., de la șantierele navale din Galați, de la fabrica de cuie, din toate locurile pe unde muncise și luptase Constantin David, într-un convoi nesfîrșit, ducea pe ultimul lui drum pe Tică, iubitul lor tovarăș și conducător.

Pe coroana adusă de către muncitorii ceteriști scria: „Muncitorii de la Căile ferate, pentru care ai luptat, nu te vor uita niciodată”.

Constantin David s-a născut dintr-o familie de muncitori, el însuși devenind strungar la atelierele C.F.R. Aici, în ateliere, a simțit atît crîncena exploatare capitalistă, cît și crunta teroare a autorităților burgheziei și moșierimii.

Fire dirză și hotărîtă, Tică și-a dat seama că numai organizații vor putea muncitorii să-și cîștige drepturile ce li se cuvin. Și astfel, în anul 1928, el a devenit membru al U.T.C.

Tînărul U.T.C.-ist a participat cu tot elanul, cu toată pasiunea la luptele duse de muncitorii ceteriști din București în anii grei ai crizei economice generale (1929—1933). Dar cu prilejul marii greve a ceteriștilor din 2 februarie 1933 a fost arestat și închis la Jilava. Pentru meritele de care a dat dovadă în luptă, în anul 1934, el a fost primit în rîndurile P.C.R.

După aceea, Constantin David își intensifică și mai mult activitatea. Strînge măturii pentru procesul ceteriștilor, organizează celule de partid la C.F.R. Grivița, lucrează ca secretar al P.C.R. București sau în cadrul sindicatului C.F.R. Între anii 1931 și 1940, pentru activitatea sa a fost arestat de peste 24 de ori, fiind torturat, de fiecare dată, pînă la sînge.

Septembrie 1940. La cirna țării se instaurează dictatura fascistă leoi-

nară. Întreg poporul trăia sub teroare. Zilnic, zeci de patrioți comuniști erau maltratați sau arestați de poliția legionară. Singur P.C.R. s-a ridicat cu hotărîre la luptă pentru demascarea acestui regim sîngeros. Printre cei cărora partidul le-a încredințat sarcina de a organiza și conduce masele la luptă contra dictaturii fascistă legionară, se afla și Constantin David. Așa de exemplu, de 7 noiembrie 1940, el este unul dintre organizatorii marii demonstrații a oamenilor muncii din București făcută la Obor. Braț la braț cu ceilalți manifestanți, el face să răsunе lozincile lansate de partid ca: „Jos fascismul!”; „Trăiască Uniunea Sovietică”, patria muncitorilor și țărănilor”, „Vrem pîine, nu război”.

Pentru curajul cu care-i demasca pe fascistii și crimele lor, legionarii au hotărît să-l omoare. Și, într-o noapte de ianuarie, legionarii, sosiți în două camioane, îl ridică din mijlocul familiei, ducîndu-l la poliție. Aici, deși e schingiuit pînă cînd cade în nesimțire, călăii n-au putut obține de la el decît cuvintele „N-am nimic de declarat”.

Văzînd că nu pot scoate nimic de la el, în plină noapte, cu oasele rupte, cu părul smuls, împuns cu baioneta, îl aruncă în camion și-l transportă în pădurea Pantelimon. Sub amenințarea pistoalelor, C. David a găsit resurse spre a le striga călăilor în față: „Nu știu nimic, călăilor!”

Au răsunat împușcarea, în cap, în ceafă, în piept. După o lună de zile, trupul mutilat al lui Constantin David a fost găsit de un țaran.

Așa s-a sfîrșit muncitorul Constantin David, dîndu-și viața pentru cauza clasei sale, a poporului muncitor.

M. C. STANESCU

Cresc holdele aurite

— Oltule, rîu lung și lat,
Pîmbă-ți valul legănat
Și-l pîmbă din zori în sară
Scăldînd noua noastră țară.
Venea-i Oltule-n trecut
Furios și de temut,
Atunci nu știu ce aveai
Necăjit cum îmi erai?
— Veacuri mii îmi stau în pleoacă
Și de veacuri mi-a fost sete
Să vină o primăvară
Să văd libertate-n țară
Că răul prea te-a bătut
Omule, în cel trecut
Tu trudeai din zori în noapte
Și de bici doar aveai parte.
Azi mi-e drumul liniștit
Că alt trai ți-ai făurit,
Numai ești cu fața plînsă
Nici cu inimioara strînsă,
Văd azi pe ai tăi feciori
Cu obrajii de bujori
Și-a tale mîndre fecioare
Rupe sînt parcă din soare.
Cîtu-l țara-n lung și-n lat
Nu mai e plîns, nici oltat
Că pe-tînele ogoare
Îmbrăzdate de tractoare
Holdele cresc aurite —
Plata muncii înfrățite.
— Mergi, Oltule, liniștit
Că primăvara-a venit
Și dorul ni s-a mplinit.

Cules în comuna Șercaia, raionul Făgăraș, de I. BRAGHEȘ

Perspectivă

Cît privești cu ochii peste zare
Largi țarlale, nesfîrșit de-tinse
Prîm să tacă, și-ntr-o așteptare
Dorm cîmpurile cu gene ninse.
Viață e acolo-n bobul care
A-ncolțit cu sevă timpurie,
Cresște pîinea verii viitoare
Și a colectivei bucurie.

Stau și-ascult a liniștii chemare,
Neclintirea prinsă de adînc —
Și desprînd o șoaptă cum tresare
Ca un gungurit ușor de prunc.

V PUFULETE
învățătoare

GOSPODĂRIE COLECTIVĂ ÎNTR-UN SAT

20 noiembrie
n pre-
prăsilă
de rasă.
ilui 1961
aște 350

tanță să
a trecut
comer-
contract)
32 ține-
sfeclă de
20.000 l.
miere de
total a
ste două
bază a
în 1959,

zultatul era bun. De aceea, la propunerea organizației de partid, adunarea generală a colectivizării a decis ca anul următor să se irige o suprafață de 62 hectare. 9.000 kg. porumb știuleți, atît s-a obținut în medie de pe cele 62 ha. Iar de pe întreaga suprafață de porumb cultivată — 262 ha. — producția medie a fost de 3.000 kg. porumb boabe. Întovărășirea agricolă n-a obținut însă decît 1.200 kg. porumb boabe.

În anul acesta vor fi irigate 100 ha. cu porumb. Suprafețele cultivate cu plante tehnice și grădina de legume, care aduc venituri mari, au fost mărite continuu. Anul trecut, grădina de legume a fost mărită de la 12 ha., la 28 ha., iar în 1961 ea

Produse noi ale INDUSTRIEI NOASTRE

MEDICAMENTE DE UZ ZOOVETERINAR

La fabrica de medicamente „Tableta” din București a luat ființă de citva timp o nouă secție unde se produc medicamente pentru sectorul zooveterinar. Aici am aflat că la noi se fabrică azi peste 50 de medicamente diferite, că rezultatele pe care le-au dat sînt din cele mai bune, că industria de medicamente de uz veterinar din țara noastră are frumoase perspective de dezvoltare.

Există o categorie de boli numite infecto-contagioase care, nestăvilit, pot secera sute de mii de animale mici și mari. Multora din aceste boli, specialiștii noștri le-au venit de hac. În urma cercetărilor din laboratoare, în țară se fabrică 12 medicamente cu ajutorul cărora se combat bolile infecto-contagioase la animalele domestice.

Cit de frumoși sînt pușorii de găină, de rață... Este de ajuns însă ca boala să pătrundă în trupul șorului plăpînd al unuia, ca apoi să piară cu miile. Dar iată că citim pe o cutie colorată: Coccidizin. Într-o scrisoare primită de la G.A.S. Comșani din raionul Tîrgoviște, se arată că datorită acestui medicament, fabricat la „Tableta”, au fost salvați 200.000 de pui de găină bolnavi de coccidioză.

Puii de curcă sînt de felul lor pirpirii. Boala îi poate prinde mai ușor decît pe cei de găină și se întinde cu ușurință din gospodărie în gospodărie. Boala care-i secără este tricomonoza. A fost fabricat Lavroflagilul, o pulbere care vindecă aproape 90 la sută din puii bolnavi. Sute de mii de pui de curcă au fost salvați de la piere datorită acestui medicament, la G.A.S. Cobadin din regiunea Constanța și la G.A.S. Crevedia din regiunea București.

Există o specie de viermuși afurisiți care, se aciuiesc în plămîni și intestinalele oilor. Ei trec cu ușurință uluitoare de la o oaie la alta și decimează turme întregi. Au slăbiciune deosebită pentru oile de rasă superioară — Caracul.

Împotriva acestor nepoștii, fabrica „Colorom” din Codlea produce „Fenotiazina”, o substanță care-i pustiește la iușală. Problema care s-a pus era cum să se dea acest medicament oilor. S-a găsit calea cea mai bună: prin intermediul sării. Așa s-a ajuns că

de citeva luni, la salina Căcica din Moldova se fabrică brichete de sare cu „Fenotiazină”. Produsul se numește „Fenosar”.

Deosebit de interesant este faptul că „Fenosarul” contribuie și la creșterea linei oilor. Experiențele au arătat că de la 2.800 de oi tratate cu „Fenosar”, se obține un beneficiu de peste 88.000 lei.

Groznică era cîndva boala tetanosului atît la om cît și la animale. Mușchii înțepeneau, corpul se făcea stană de piatră și cel mai puternic taur era doborît de temutul virus al tetanosului. Iată însă că după experimentări fructuoase, la clinica de boli contagioase a Facultății de medicină veterinară din București, antibioticul numit „Dicilina” se întrebuințează cu succes împotriva tetanosului declarat. În boala rujetului „Dicilina” vindecă sută la sută.

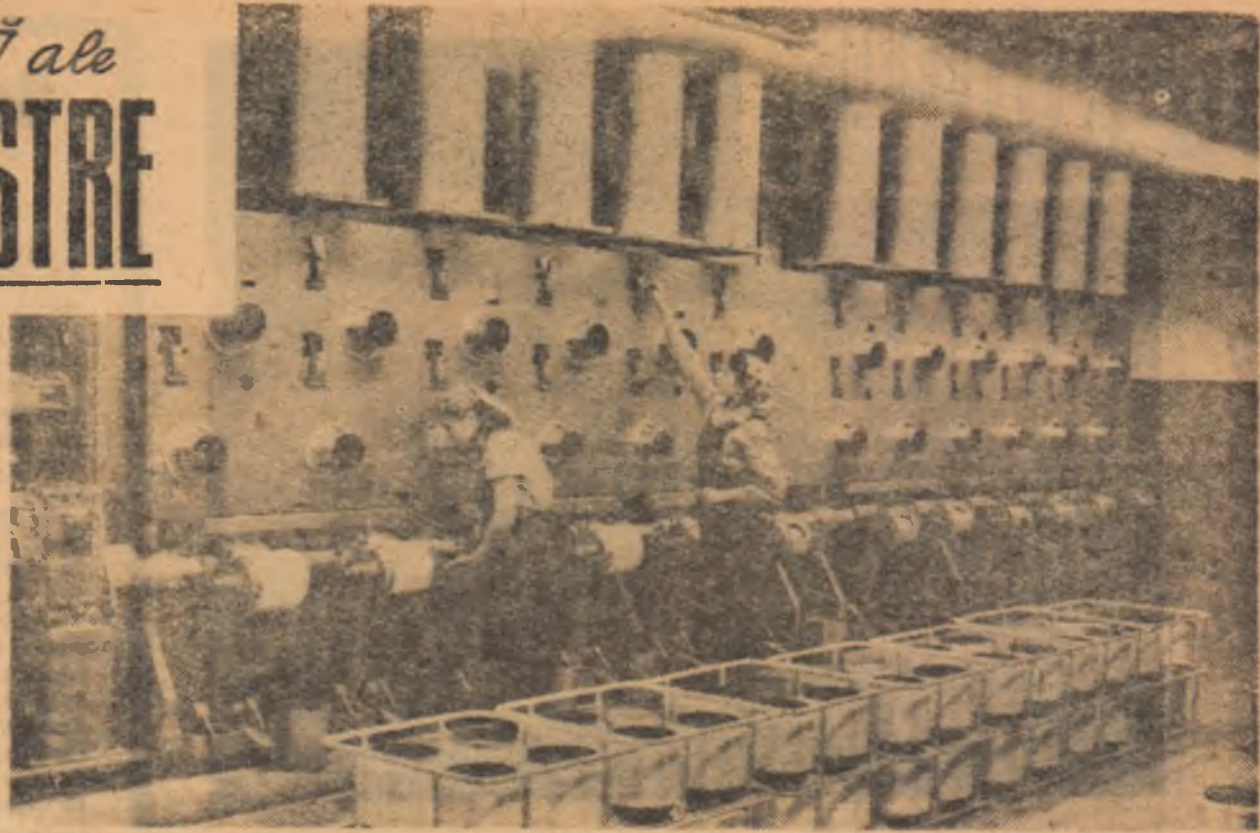
Cine vizitează azi magazinele „Apicola” rămîne surprins de varietatea produselor pe bază de miere de albine. Apicultorii își amintesc însă cu strîngere de inimă cîte primejdii le pasc pe harnicele albine, care adesea mor cu diumul de anumite boli parazitare.

Ei găsesc un puternic sprijin în noile produse Apisan, Albizol, Albiplex și altele, biostimulatori pe bază de antibiotice, sulfamide și zahăr. Aceste produse hrănesc albinele și combat cu mare eficacitate bolile parazitare.

Pentru sănătatea păsărilor, a animalelor domestice, sute de muncitori, ingineri, medici lucrează neobosiți în fabrici, laboratoare, institute de specialitate.

Pe lîngă medicamentele existente, sînt în curs de experimentare azi peste 20 de produse medicale pentru sectorul zooveterinar.

Aplecați asupra aparatelor în laboratoare, specialiștii noștri studiază calitățile unor biostimulatori pe bază de teramicină, un antibiotic injectabil pentru combaterea anemiei la purcei și multe alte medicamente tot mai eficiente. Ei își aduc astfel contribuția de preț la dezvoltarea sectorului zootehnic din țara noastră.

Uzinele Săvinești — sala mașinilor de înfășurare.

Fibre noi de fabricație romînească

Relon, teran și rolan sînt numiri care au intrat în vocabularul obișnuit al marelui public.

Fibra relon, sinonimă cu fibra capron și soră cea mai apropiată a nylonului, se obține prin filarea — (trecearea prin orificii foarte mici) — a topiturii de rășină capron.

Fibra teran, asemănătoare cu fibra terilena, se obține dintr-o rășină care are ca bază acetilena și xilenul.

Fibra rolan, sinonimă cu fibra orlon, se obține tot dintr-o rășină și se bazează pe acetilenă, ca principală materie primă.

În afară de relon, care se fabrică atît sub formă de fibre continue de felul mătăsii, cît și sub formă de fibre scurte, de felul lînii și bumbacului, celelalte două tipuri se vor fabrica aproape exclusiv sub formă de fibre asemănătoare celor de lînă. Așadar, în marea lor majoritate aceste două tipuri de fibre pot intra în amestec cu lînă, înfrumusețînd și îmbunătățînd sortimentele produselor de îmbrăcăminte din lînă.

Produse prin sinteză organică

Timp îndelungat omul și-a apropiat articolele care-i trebuiau direct din lumea minerală, a plantelor și animalelor. Odată cu progresul științei s-a stabilit că orice astfel de produs este rezultatul combinației naturale a mai multor elemente. Cunoșcînd acest lucru, oamenii s-au apucat să reproducă în laborator corpul creației de natură pe baza combinațiilor amintite. Ba mai mult, produșii obținuți au fost chiar mai buni decît cei naturali. Sinteza organică stă la baza celor mai multe dintre medicamentele cunoscute, a antidăunătorilor pentru protecția plantelor, etc. Amintim aci de asemenea, coloranții necesari în industria textilă, materialelor plastice, lemnului etc., care se obțineau înainte numai din substanțe naturale. Ei se fabrică acum prin sinteză.

Institutul de cercetări pentru piele, cauciuc, sticlă, ceramică, se poate mîndri de asemenea cu crearea unor produșii de sinteză care înlocuiesc ta-

nanții naturali necesari la tăbăcitură și la fabricarea de cele mai bune produse europene de acest gen. Demn de amintit sînt polimerii sintetici a căror alcătuire chimică pot modifica cum vor, obținînd cele mai variate produse.

...există astăzi războaie, care funcționează fără tradiționala suveică? Antrenarea firului de bătătură se face de către o picătură de apă sub presiune. Industria noastră va aduce asemenea războaie din Republica Socialistă Cehoslovacă, prima țară din lume unde a luat ființă o țesătorie de fire sintetice (silon), utilată cu războaie fără suveică. ...celofibra, prima fibră artificială ob-

Știați că...

ținută într-o instalație industrială, și-a făcut apariția la sfîrșitul secolului trecut? Încă cu 40 de ani în urmă genialul savant rus Dimitrie Ivanovici Mendeleev a prezis o dezvoltare considerabilă a industriei fibrelor artificiale. În țara noastră, în 1963 va intra integral în funcțiune noul combinat de la Chișcani, fabricii.

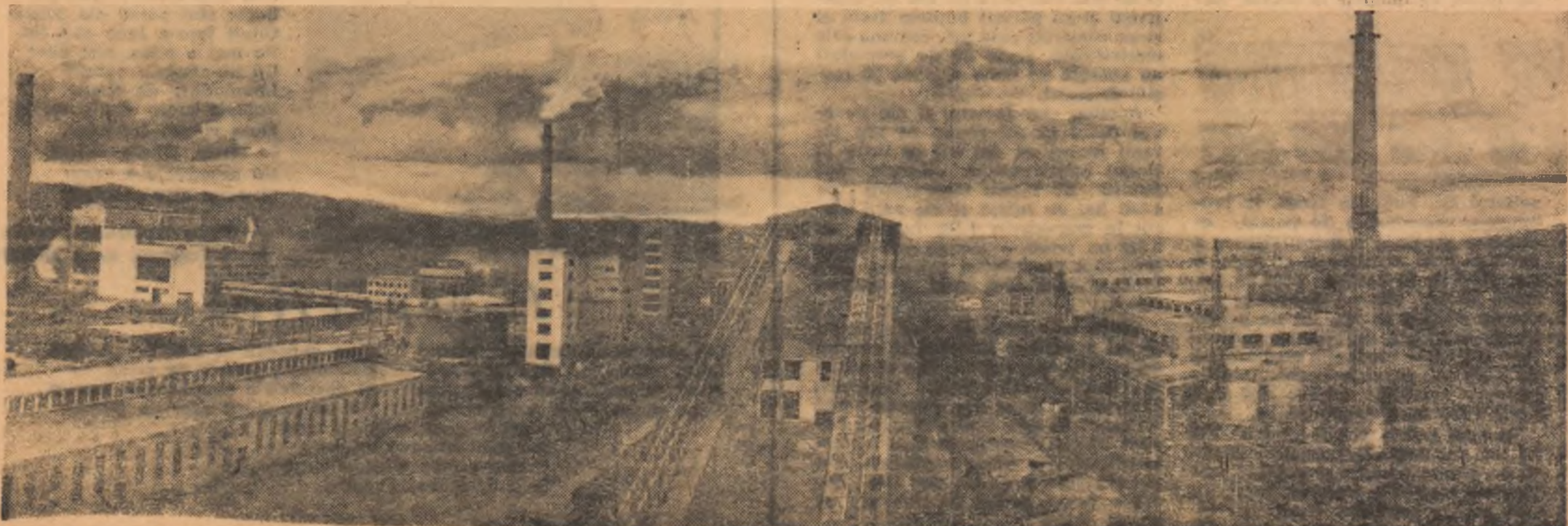
Blănuri artificiale

Astrahanul artificial, produs realizat de „Țesătoriile Reunite” din București în colaborare cu Institutul de Cercetări Textile (după documentația sovietică), este un înlocuitor al astrahanului natural. El se obține dintr-o țesătură pe care se aplică un fir din fibre chimice (în cazul de față din fibre de relon), de culoare brumărie. Fibra chimică, după încrețire și răsucire, se depune prin lipire, pe o pînză, cu ajutorul unui liant. Încrețiturile imită cu totul buclele cunoscute ale astrahanului natural. Produsul este impermeabil, putîndu-se purta pe vreme rea (zăpadă sau ploaie). Bine cunoscut în rîndul blănurilor din fibre sintetice este și ursonul romînesc fabricat de aceleași țesătorii. (Numele îi vine din franțuzește: urson = ursulet).

Țesătura de bază este realizată din fire de bumbac, iar smocurile, așa-numite „purluri” sînt din relon.

care va prelucra celofibra din celuloza obținută din stuful Deltei.

...mașinile semi-automate, instalate la noul combinat de faianță din Sighișoara, realizează în condiții de cea mai înaltă productivitate, munca străveche a olarului? Cu ajutorul lor, aproximativ 40.000 de farfurii, cești, căni și alte vase de menaj poposesc zilnic în magazinele de produse finite ale fabricii.

Uzina de produse sodice din Govora, creată în anii puterii populare.

Declinul marionetelor din Congo

Dintre evenimentele politice petrecute săptămîna trecută pe arena internațională, evenimentele din Congo rețin într-o măsură mai mare atenția opiniei publice mondiale atît prin amploarea lor cit și prin cursul nou pe care l-au luat.

Intr-adevăr, dacă în cursul ultimelor luni ale anului trecut, cîca Kasavubu-Mobutu, bizuindu-se pe sprijinul multilateral al imperialismului internațional în frunte cu Statele Unite, era în ofensivă, pe tot frontul, odată cu venirea noului an ea a fost nevoită să treacă în defensivă. Nici dizolvarea forțată a parlamentului și guvernului legal, nici arestarea primului ministru Lumumba, nici regimul militar polițienesc inuman, instaurat în țară cu îngăduința comandamentului trupelor O.N.U., n-au putut frînge hotărîrea poporului congolez de a obține stabilirea legalității și ordinii în Congo.

Trecerea provinciei Kivu sub controlul guvernului legal de la Stanleyville, nimicirea în regiunea Bukavu a bandelor lui Mobutu — care au pătruns acolo sub oblăduirea colonialiștilor belgieni de pe teritoriul sub tutelă Ruanda-Urundi, stabilirea contactului direct dintre provincia orientală și provincia autonomă Lualaba din Katanga, intrarea trupelor guvernamentale în provincia ecuatorială și răscoalele ce au avut loc în taberele militare ale lui Mobutu de la Thysville, Nkokolo și Ndjili — toate aceste evenimente au stîrnit panică și derută în tabăra marionetelor. Arde pămîntul sub picioarele trădătorilor Ka-

savubu, Mobutu, Chombe și Kalonji. Se vede că nu le mai ajută nici armele, nici dolarii primiți din belșug de la stăpîniții lor — colonialiștii belgieni și monopoliiștii americani.

Comentînd situația politică din Congo, Arthur Cook, corespondentul din Leopoldville al ziarului „Daily Mail” ajunge la concluzia că regimul lui Mobutu se desface. „Două treimi din cei care îl sprijineau pe Mobutu după acapararea puterii în septembrie anul trecut — scrie corespondentul — au trecut în prezent de partea lui Lumumba”.

Pe fundalul evenimentelor menționate, care ne arată că politica imperialistă în Congo se află în impas, o importanță deosebită o are faptul că lupta dreaptă a poporului congolez pentru libertate și independență reală este sprijinită de un număr tot mai mare de popoare dornice de pace și de libertate, că puterile colonialiste sînt tot mai mult izolate și demascate pentru atitudinea lor, în fața opiniei publice mondiale.

Poporul congolez condamna cu tărie manevrele imperialiste și acțiunile trădătoare ale marionetelor colonialiste Kasavubu, Chombe și Mobutu. Majoritatea populației din Congo sprijină guvernul legal al lui Patrice Lumumba, care luptă pentru apărarea independenței țării, împotriva încercărilor imperialiștilor de a înrobi din nou Republica Congo. Poporul congolez este hotărît să nu lase nepedepsiți pe trădătorii a căror declin a început, care încearcă să vîndă țara colonialiștilor.

Documentar

Ruanda-Urundi

Teritoriul Ruanda-Urundi deținut de Belgia sub firma de „tutelă”, are o suprafață de 54.200 km. pătrați și o populație de 4.630.000 locuitori. Centrul administrativ al țării este orașul Usumbura, care numără 60.000 de locuitori.

Ruanda-Urundi este o țară agrară înapoiată. În economia ei se mai mențin puternice rămășițe feudale. Pămîntul e lucrat cu unelte dintre cele mai rudimentare. Principala ocupație a băștinașilor este creșterea vitelor cornute, a oilor și caprelor. Pe marile plantații se cultivă tutun, cafea, bumbac etc. O parte dintre africani lucrează apoi pe marile moșii ale latifundiarilor sau în minele din provincia congoleză Katanga.

Traitul băștinașilor e deosebit de greu. Ei suferă de o foamă cronică. Analfabetismul, bolile de tot felul fac aici ravagii.

Sătui de exploatarea nemiloasă a cîmpitorilor

belgieni, băștinașii din Ruanda-Urundi s-au ridicat în repetate rânduri pentru a scutura jugul asupritorilor. O astfel de răscoală a avut loc, bunăoară, în 1959, cînd populația bahută s-a ridicat la luptă. Răscoala a avut proporțiile unui adevărat război civil. Ea a putut fi înfrîntă numai după ce colonialiștii belgieni au trimis împotriva răsculaților peste 2.000 de soldați din trupele colonialiste din Congo.

Lupta dreaptă a băștinașilor din Ruanda-Urundi este susținută de toate popoarele lumii dornice de pace și de libertate. De un sprijin deosebit de prețios se bucură această luptă din partea Uniunii Sovietice. Recent, guvernul U.R.S.S. a cerut lichidarea tutelei belgiene asupra teritoriului Ruanda-Urundi și acordarea imediată a independenței acestui teritoriu. S.U.A. și partenerii lor au împiedicat însă luarea unei hotărîri în acest sens în Consiliul de Securitate. În felul acesta imperialiștii americani s-au dovedit încă o dată ca dușmanii înrăiți ai libertății și independenței popoarelor.

VIATA GREA A TARANILOR din țările capitaliste

Ce-i drept, e drept. Apologiei capitalismului sînt mari meșteri în măsluirea faptelor. Ei susțin sus și tare că traiul țărănimii, ca de altfel a tuturor celor ce muncesc, se îmbunătățește în aceste țări pe an ce trece, ca urmare a progresului realizat în toate ramurile economiei. Numai că, așa cum se spune, minciuna are picioare scurte și ea nu poate răzbi în fața adevărului. Or, adevărul despre viața țărănimii muncitoare din țările capitaliste este cît se poate de dureros. Cîteva exemple sînt grăitoare în această privință.

Să luăm, bunăoară, Statele Unite ale Americii — țara capitalistă cea mai înaintată. Aici, în ciuda vorbăriei despre „prosperitate”, fermierii (așa numesc americanii pe țărani) o duc din ce în ce mai greu. Milioane de fermieri și muncitori agricoli americani sînt în pragul ruinei. Numai în ultimul deceniu — după cum scrie „Wall Street Journal” — în S.U.A. și-au părăsit casele peste zece milioane de agricultori, pîribînd din loc în loc în căutare de ceva mai bun.

Fermierii și muncitorii agricoli americani de culoare (negri) o duc și mai greu. Ei sînt nevoiți să suporte nu numai împovărătoarele greutăți fiscale și presiunile marilor monopoliști, ci și urmările politicii de discriminare rasială. Un exemplu ni-l aduce ziarul „Amsterdam News” care apare la New York. În prima pagină a acestui ziar a fost publicată fotografia pe care o reproducem mai sus. Explicația care a însoțit fotografia lămurește: „Aceasta este o negresă din Tennessee (unul din statele din S.U.A. — n.r.), care s-a încumetat să participe la

alegeri. Intrucît ea a dorit să-și exercite dreptul de vot, proprietarul alb de pămînt a alungat-o din casă în frig împreună cu copiii ei”.

În Germania occidentală, Japonia, Italia, Spania și în alte țări capitaliste, țărăni o duc, de asemenea, deosebit de greu. Sute și sute de mii de hectare din terenurile acestora sînt expropriate pentru baze militare sau pentru construirea de întreprinderi legate de producerea de armament. Țărăni luptă cu îndărăjire împotriva stăpînirii, pentru un trai mai bun și pentru lichidarea bazelor militare. Astfel, în Japonia, țărăni din Sunakava au desăsurat timp de mulți ani o luptă dirză împotriva extinderii bazei militare aeriene americane de la Tatikava. Lupta s-a încheiat cu succes. Comandamentul american a fost nevoit să mute avioanele de vînătoare cu reacție de la această bază la baza americană Yokota.

Știrile cele mai recente sînt din Coreea de sud ne vorbesc despre situația catastrofală a țărănimii din această țară. Deși nu a trecut decît puțin timp de cînd în Coreea de sud au fost strînse recoltele, populația din șapte state ale județului Sandzo din provincia Kenseanul de nord, este decimată de foamă. Județul Sandzo nu constituie o excepție. Povara insuportabilă a impozitelor în natură, recoltele proaste, provocate nu atît de secetă cît mai ales de nivelul foarte înapoiat al agriculturii, silesc pe foarte mulți dintre locuitorii satelor din Coreea de sud să caute de lucru la oraș, să cînteie drumurile cerșind. Aproape niciodată țărăni nu au fost atît de îndatorați ca în prezent. În ultimii șase ani datorii țărănilor au crescut de la 9 miliarde la 180 miliarde hvani (bani ce circulă în Coreea de sud, n.r.).

În ultima vreme, lupta pentru pămînt s-a întesit și în America Latină. Recent în Peru au avut loc o serie de tuburări ale țărănilor care au ocupat pămînturile necultivate ale unor moșieri. De asemenea, în Brazilia țărăni din regiunea municipiului Santo (statul Pernambuco) au ocupat și ei pămînturile necultivate.

Un vechi proverb glăsuiește: copacul strîmb nu poate face umbră dreaptă. Strimbele rînduiri capitaliste nu pot nici ele să facă dreptate pentru muncitorii și țărăni muncitori. Lucrul acesta e posibil numai în țările socialiste, unde cei ce muncesc sînt stăpîni pe soarta lor și unde popoarele, conduse de partidele comuniste și muncitorești, își făuresc prin munca lor de zi cu zi un trai tot mai bun și mai îmbelșugat.

L. SIMION

Bandiții mobutuști atacînd cu brutalitate pe manifestanți din Leopoldville, care demonstrează împotriva amestecului imperialist în Congo.

„In fața agresiunii străine, patria sau moartea!” Această lozincă exprimă hotărîrea neclintită a eroicului popor cuban de a apăra cuceririle revoluției împotriva atacului piratelesc pus la cale de către S.U.A.

În fotografie: un aspect din Havana (capitala Cubei).

— Când l-am ales deputat, ne-a asigurat că va fi reparat podul cel vechi și se vor pava 16 km de drumuri. Când colo, ce să vezi? S-a construit un pod nou pe lângă cel reparat și s-au pavat 24 km. de drum. Eu zic să-l propunem iar!

(Desen de F. CALAFETEANU)

Toate cele 1503 familii de colectivști din comuna Variaș, regiunea Banat, și-au cumpărat biblioteci personale.

— Cite familii sint in gospodăria voastră??
— Intrebă la librărie! Acolo îi știe pe toți!...
(Desen de NIC. NICOLAESCU)

Intr-una din zile, un drumeț se abăt看 pe la magazinul mixt din comuna Mișca, raionul Criș. De cum intră, nici n-apucă bine să închidă ușa, că și auzi un glas răstit de după tețgea:

— Calcă mai ușurel, mă, nu vezi că-mi răstorni orezul?

— Ba, parcă-i zahăr — făcu drumețul uitându-se cu băgare de seamă la cei cițiva saci aruncați pe podea.

— Zahăr, orez, nu contează! Chiar sare să fie, drăguță, e bunul poporului și trebuie să avem grijă de el.

— Da' mărfurile celelalte, care zac alandala, prăfuite și vrăfuite, nu sint tot bunul poporului?

— Hm! Știi că ești bine! Ia te uită la el, Terezia dragă — se adresă omul de după tețgea unei femei care-și scoase la iveală capul dintre rafturi. — Ce zici? Glumeț băiatul, nu? Ascultă mă, nepoftitule — se adresă către drumeț, de data asta tăios ca un brici. — Crezi că-ai dat de-o stină fără ciini?

— Ba, dimpotrivă, eu nu cred nimic — biigui drumețul.

— Ei, așa te vreau! Vorba dulce mult aduce. Și, pentru că te văd că nu ești de prin părțile noastre, pot să-ți spun și de ce stau mărfurile așa cum stau. La fiecare sfârșit de lună avem inventar. Și la fiecare inventar trebuie să le impachetăm și să le despachetăm. Și de ce să le mai impachetăm, drăguță, dacă tot trebuie să le despachetăm?

— Aveți dreptate, numai că...

— Numai că... ce? Mie să nu-mi umbli cu cioara vopsită, că întorc foaia. Auzi, s-a și găsit cine să ne ia pe noi la roși!

DRUMEȚUL de ore

— Noi, care putem să fim undeva la oraș, poate chiar la Oradea — interveni în vorbă femeia de alături. — Ehei, ce viață am fi dus acolo...

— Și dacă ne dădea tot ca aicea — continuă bărbatul — un magazin pe mină, ce mai treabă făceam. Toată lumea, drăguță, putea să vorbească de soții Bukva, că-s cineva...

— Cum? Sinteți... soț și soție?

— Da' dumneata ce-ai crezut? Eu gesticionar, ea vinzătoare. La noi totul merge foarte bine. Și căsnicia, și munca. Chiar condica de sugestii și reclamații e o dovadă...

— Pot să văd și eu condica asta? — întrebă drumețul.

— Orice, da' asta nu. Ce, vrei s-o lăsăm la vedere, să se prăfuiească, să se îngâmbenească? O ținem sub cheie, ca să stea curată. Curată ca și conștiința noastră. Că noi, tovarășe, avem conștiință, să știi! Mai avem și noi lipsuri, că de, numai cine nu muncește nu greșește. Da' de când ne controlează contabila șefă, s-a zis cu lipsurile. Ehei, contabila, drăguță, e o bomboană de față. Și-apoi, știi, mi-e și... cumnată. O așteptăm azi, miine să vină în control.

— Nu vă mai osteniți degeaba, că n-o să vină — spuse drumețul calm.

— Cum? De ce, drăguță? S-a îmbolnăvit cumva?

— Nu, dar am fost rugat s-o înlocuiesc eu. Imi dați voie să mă prezint: sint noul inspector al U.R.C.C....

P. TELEMAN și ION COȚOI

MIEREA...

Colectivștii din Sutești, raionul Drăgășani, regiunea Argeș, au scos de pe un lot de 18 hectare de vie cîte 9.200 kg. struguri la hectar.

In cinstea voastră, dragi tovarăși, Ridic butoiul cu nectar, Căci pentru-atîta hărnicie, Nu poți ciocni cu alt „pahar”.

și ACUL...

La G.A.C. „Progresul” din raionul Fetești, regiunea București, cercul zootehnic (lector Victor Teodorescu) nu s-a deschiș.

Cred că nu le e pe plac un catren care îi pișcă. Inșă ce era să fac, cînd „Progresul” nici nu... mișcă?

ALBINEI

Bibliotecarei din comuna Poșta (Tulcea)

Nu vreau azi să mă răpăd și să strig: — Te văd! Te văd! Așa cum serie la carte. Azi o iau mai pe departe. Și spun... parcă te-aș vedea în Tulcea, pe undeva. Parcă-o văd eu pe Florica, Pe Parfenie Florica, Parcă-o văd eu mițitica Cum e ea ingenioasă Și ta toate curajoasă, Că rezolvă în sfîrșit Cu cercurile de citit. Ce să se mai deranjeze Să umble, să apeleze La profesori, profesoare? A găsit ceva mai tare. Ia copii mai mițitei Și-i face lectori pe ei. Parcă văd! Lumea toată-i adunată, În scaune instalată, Și întreaga adunare

Un om tobă de carte

de MIRCEA CRIȘAN și ALEXANDRU ANDI

TUDOR: — De ce nu mă lasi ciocilor în pace, că-s om bătrîn...

PAVEL: — De ce nu te las? Pentru că vreau să am și eu un socru mai luminat la cap, d-ăia nu te las. Și pînă n-oi veni și dumneata cu noi la cursurile de cultură generală, nici că te-oi lăsa!

TUDOR: — Tu, de cînd umbli pe-acolo, ești mai luminat ca mine?

PAVEL: — Cam așa.

TUDOR: — Uite, eu nu cred.

PAVEL: — Atunci, știi ceva?

Eu îți pun zece întrebări. Și dacă-mi răspunzi măcar la cinci din ele, înseamnă că ești om luminat...

TUDOR: — ...și nu-mi mai bați capul să merg cu tine.

PAVEL: — Niciodată.

TUDOR: — Bun.

PAVEL: — Dar dacă nu știi răspunde... (se uită la ceas). Acu-i cinci... la ora 6 sintem amîndoi acolo. Bine?

TUDOR: — Bine!

PAVEL: — Dar s-o chemăm și pe Lenuța, să fie de față, să nu-ți iei vorba înapoi.

TUDOR: — Ascultă Lenuța.

Șezi taică colea și îi atențată să te convingi și tu ce om luminat sint. (Apoi către Pavel). Așa, băiete. Acuma poți să-i dai drumul. Din ce vrei să mă întreb? Istorie? Geografie?

PAVEL: — Din toate.

TUDOR: — Bine! Poți să-ntrebi. Iar tu, Lenuța, ține răbojul...

PAVEL: — Vrei să stai în picioare sau pe scaun?

TUDOR: — În picioare! Lenuța, fii atentă și notează. La prima am răspuns.

PAVEL: — Stai, frate, că nici n-am început.

TUDOR: — Cum așa? Ai întreat „în picioare sau pe scaun”? Și am răspuns, în picioare. Am una. Acum s-o auzim pe a doua.

PAVEL: — Biiine. A doua: știi care e cel mai înalt munte din țara noastră?

TUDOR: — Mm... da. Adică nu. P-asta n-o știu.

PAVEL: — Acuma, mai de parte. Unde se găsește petrol în țara noastră?

TUDOR: — La cooperativă!

PAVEL: — Dar pe Valea Prăhovei, dar în Oltenia, dar undeva pe la Bacău nu cumva se găsește?

TUDOR: — S-o găsi și p-acolo, nu zic nu, dar cooperativa e mai aproape! Așa că...

PAVEL: — Așa că... după cite văd, nu prea ești la curent cu bogățiile patriei noastre.

TUDOR: — Hai, hai... Lasă critica și întrebă mai de parte.

PAVEL: — Cum e Pămîntul?

TUDOR: — Depinde... Reavăn... tare...

PAVEL: — Eu te întreb despre formă! Pămîntului. Dumneata trebuie să răspunde să-mi rotunzi și puțin turtit la pol.

TUDOR: — Bine. Mai trece un pusec la el, Lenuța.

PAVEL: — Dumneata vin de ce plouă?

TUDOR: — Hm! Auzi ce întrebare. Păi, să crească bucatile d-ăia plouă.

PAVEL: — N-ai înțeles. Eu am vrut să știu de la dumneata cum plouă?

TUDOR: — Foarte simplu: plouă cernit, plouă cu bășici, cu găleata sau...

PAVEL: — Dar de unde plouă frate? Cum se adună?

TUDOR: — A, plouă de sus și se adună în butoi.

PAVEL: — Ei bravo! M-am convins. Ce mai încoace și-n colo, ești tobă de carte!

TUDOR (către Lenuța): — Ai văzut?

LENUȚA: — Am văzut, tată. Nu știi nimic.

TUDOR (făcînd pe furiosul): — Nu știu nimic? Biiine! Mai vorbim noi!

LENUȚA: — Cînd?

TUDOR (rîzînd): — La primăvară, cînd o să termin cursurile. Acum, hai Pavel, că-l aproape șase și-ncepe lecția fără noi!

Te văd! Te văd!...

de N. STROE
artist emerit

Așteaptă nerăbdătoare. Ion venit-a de la stînă, Leana-n scaun, toarce lină, O bunică stă și ea Croșetează o flancă Și-apoi tot ar asculta, Parcă văd. Lectorul, e pus pe faptă Și spre scenă se îndreaptă: Un copil mic, frumuseț, Cu-o carte mai mare ca el. Și începe să citească Și să mai silabisească Iar mai stă, se mai gindește, Și ridică două dește: — Dați-mi voie pin'-atară Că pe urmă citesc iară... Parcă văd. Pleacă din sală tot satu' Băbuța cu croșetatu' Il dă zor, nu se oprește... Puștiul vine iar, citește... Și iar mai silabisește. Băbuța a terminat Flancăua de croșetat Și îi spune: „am plecat, Mai citești și altădat' Vin eu peste-o săptămînă. Că am de tors niște lină”. Parcă văd.

